

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 222 325 572 (571)

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 153/2018

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXX

Dne: 20. srpna 2018

XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Informace dle zák. č. 106/1999 Sb.

Vážená paní XXXXXXXX,

ve shora uvedené věci zasíláme Vámi požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

odst. 2 trestního zákoníku, za což jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let,

tedy

jednak neoprávněně vnikla do obydlí jiného a překonala přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,
jednak přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila, čin spáchala vloupáním a byla za takový čin v posledních třech letech odsouzena,
jednak sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřila platební prostředek jiného,

čímž spáchala

jednak přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku,
jednak přečin krádeže dle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,
jednak přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

Podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému a nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18-ti (osmnácti) měsíců**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazuje do **věznice s dozorem**.

Odůvodnění:

Okresní státní zastupitelství Praha - východ podalo dne 8.4.2016 na [REDAKCE] návrh na potrestání pro přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přečin krádeže dle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku. Důkazy provedenými v hlavním líčení má soud za dostatečně prokázané, že obžalovaná spáchala skutek, jehož spáchání jí bylo kladeno za vinu.

Obžalovaná [REDAKCE] při výslechu u hlavního líčení uvedla, že jednání se odehrálo tak, jak je popsáno v návrhu na potrestání až na skutečnost, že by branku, přes kterou se dostala na pozemek poškozeného, odemykala. Potřebovala peníze na vlak, a proto se dopustila tohoto jednání. Do domu vstoupila přes otevřenou vstupní branku a vchodové dveře, kde uviděla peněženku. Když tuto peněženku vzala, vysypaly se z ní peníze, které způsobily hluk, což jí přimělo k odchodu. Poškozený ji následně dohnal a vyzval ji, aby peněženku vrátila, což učinila, nic si z peněženky nevzala. Poté vyčkala na příjezd policie. Obsah peněženky nijak nezkoumala. Soud konfrontoval obžalovanou podle ust. § 207 odst. 3 tr. řádu s tím, že podle dřívější výpovědi si branku odemkla, na což obžalovaná uvedla, že se spletla, protože byla velmi nervózní. Dále přečetl dřívější výpověď v části, kde uvedla, že v peněžence bylo asi 1500,- Kč a platební karta, na což obžalovaná reagovala, že žádnou hotovost neviděla, viděla jen nějaké papíry a doklady. Na závěr obžalovaná uvedla, že svého

činu lituje, neměla moc dobrý život a toto je důsledkem života mezi lidmi, kteří kradou. Nechce nepodmíněný trest, neboť člověka vykoření. Plánuje, že pokud by byla propuštěna na svobodu, bydlela by u p. [REDAKCE] druha, kterého zná několik let, a nastoupila by do práce jako balička banánů. Poslední půl rok nepracovala, předtím pracovala dva a půl roku.

Poškozený [REDAKCE] při výslechu u hlavního líčení uvedl, že byl v obývacím pokoji, když uslyšel zacinkání. Když přišel na chodbu, uviděl vysypané mince a otevřené dveře, zkontroloval peněženku a ta zde nebyla. V peněžence měl asi 1500,- Kč, občanský průkaz, řidičský průkaz, tři technické průkazy, platební kartu a kartu pojištěnce. Jelikož viděl obžalovanou, jak odchází pryč, nasedl do auta a dostihl ji. Vyzval ji k vrácení peněženky a poté, co peněženku vrátila, zavolal policii. Dále uvedl, že branka je vždy zamčená, neboť ji pes dokáže otevřít a utekl by tak z pozemku, ovšem nemůže to tvrdit na 100%.

Soud dále k prokázání skutku provedl listinné důkazy, které měly vliv na jeho rozhodnutí. Z protokolu o ohledání místa činu soud zjistil dispozici domu v [REDAKCE], kde došlo k posuzovanému jednání, zejména pozici vstupní branky, ve které byl zasunut z vnitřní strany klíč, pozici vchodových dveří a předsíně. Z úředního záznamu výjezdu policejní hlídky a protokolu o zadržení obžalované soud zjistil, že dne 6.4.2016 v 19:07 [REDAKCE] poškozený zadržel obžalovanou a přivolal hlídku policie.

Z trestního příkazu Okresního soudu Praha-východ ze dne 31.8.2015, č.j. 1T 132/2015-158, soud zjistil, že obžalovaná byla uznána vinnou z pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku v souběhu s přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, za což jí byl uložen trest odnětí svobody ve výměře jednoho roku s podmíněným odložením na zkušební dobu tří let za současného vyslovení dohledu. Tento trestní příkaz byl nabyt právní moci dne 30.9.2015.

Z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 20.1.2016, č.j. 4T 66/2015-147, soud zjistil, že obžalovaná byla uznána vinnou z přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1,2 tr. zákoníku, za což jí byl uložen trest odnětí svobody ve výměře deseti měsíců a trest zákazu pobytu na území okresu Příbram ve výměře tří let. Tento rozsudek dosud nenabyl právní moci.

K osobě obžalované soud z opisu z rejstříku trestů zjistil, že má celkem 18 záznamů s převážně majetkovou trestnou činností spojenou s porušováním domovní svobody, přičemž k jednomu záznamu nelze z důvodu zahlazení přihlížet. Z evidence stíhaných osob a žádosti Obvodního soudu pro Prahu 10 soud zjistil, že obžalovaná je stíhána pro obdobné jednání u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 4T 22/2016 a 3T 48/2016.

Z potvrzení o možnosti zaměstnání ze dne 26.4.2016 a čestného prohlášení ze dne 26.4.2016 soud zjistil, že obžalovaná jedná o pracovní příležitost na pozici balička banánů a že [REDAKCE] čestně prohlašuje, že je schopen ovlivnit chování obžalované a zaručuje se za její budoucí chování. Z dohody o provedení práce a pracovní smlouvy soud zjistil, že obžalovaná vykonávala práci 3 měsíce od března do května 2014 na pozici kuchařka, servírka.

Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich

vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že jednání obžalované, uvedené ve výroku tohoto rozsudku, je jednoznačně prokázáno a naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přečinu krádeže dle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku.

Obžalovaná je zcela přesvědčivě usvědčována z posuzovaného skutku, který je jí kladen za vinu. Z provedených důkazů a především z výpovědi obžalované a poškozeného bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaná dne 6.4.2016 vnikla do domu poškozeného tak, že si nejprve odemkla branku vedoucí na pozemek a poté neuzamčenými dveřmi vstoupila do domu, kde se zmocnila peněženky, ve které byla mimo jiné hotovost ve výši 1500,- Kč a platební karta, přičemž byla bezprostředně poté zajištěna poškozeným. Ve skutkové rovině nemá soud pochybnost ani ohledně překonání překážky v podobě uzamknuté branky i přesto, že v řízení před soudem obžalovaná svou výpověď změnila v tom smyslu, že branka uzamčená nebyla. Soud posoudil tuto část výpovědi obžalované jako účelovou, neboť obžalovaná ve vazebním zasedání dne 8.4.2016 nebyla nijak ve stresu či pod tlakem okolností, když uvedla, že branka byla zamčená, navíc i z jednání při hlavním líčení vyplynulo, že zásadní motivací obžalované je pouze zmírnit právní kvalifikaci skutku. Uzamčení branky nadto zcela logicky vyplývá i z výpovědi poškozeného, který soudu vysvětlil důvod, proč musela být branka stále uzamčená. Tímto důvodem bylo, že pes umí branku otevřít a utekl by. Námitka obhajoby, že z protokolu o ohledání místa plyne, že branka byla v době posuzovaného jednání uzavřená a neuzamčená neobstojí, neboť ohledání nastalo po spáchání činu, tedy logicky v době, kdy obžalovaná, stejně jako poškozený touto brankou prošli, oba ve spěchu bez uzamčení. Naopak je z protokolu zřejmé, že branka byla pravidelně uzamykána, a to podle klíčů, které byly nalezeny z vnitřní strany branky.

Dále se soud zabýval vnitřním vztahem obžalované k porušení zájmů chráněných trestním zákonem, a to na základě zjištěného objektivního stavu, přičemž došel k závěru, že úmysl obžalované jednoznačně směřoval ke zmocnění se cizí věci, v tomto případě peněženky, která se nacházela uvnitř obydlí jiného. To vše obžalovaná vykonala při vědomí pravomocného odsouzení za obdobný trestný čin v posledních třech letech. Ve vztahu k vědomí o platebním prostředku nacházejícím se v peněžence soud považuje za podstatné, že zavinění obžalované je dáno nejméně ve formě nepřímého úmyslu, jelikož při současné praxi peněžních transakcí je zcela běžné, že se platební prostředek nachází spolu s hotovostí v peněžence a tedy obžalovaná byla srozuměna nejméně s tím, že zmocněním se peněženky může dojít k porušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, v tomto případě neoprávněného opatření si platebního prostředku (srovnej také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15.11.2011, čj. 8 Tdo 1419/2011). Toto srozumění lze bezpečně vyvodit také z dalších okolností, zejména z toho, že obžalovaná byla osobou se zkušeností s tímto druhem trestné činnosti, a z toho, že peněženka se nacházela v domě, tudíž bylo možno předpokládat, že patří majetnější osobě používající tento druh plateb. Pozdější změna výpovědi obžalované tak nemohla, i pokud by jí soud uvěřil, zvrátit závěr o formě zavinění ve vztahu k neoprávněnému opatření si platebního prostředku.

Soud jako nedůvodnou posoudil také námitku obhajoby, že nebyly dodrženy procesní předpisy ukládající povinnost informovat obviněnou (obžalovanou) o změně právní kvalifikace skutku v mezidobí od sdělení podezření do podání návrhu na potrestání a je třeba věc z tohoto důvodu vrátit státnímu zástupci k došetření. V obecné rovině platí, že zkrácené

přípravné řízení je svou povahou zvláštní typ prověřování, které lze konat o skutkově jednoduchých věcech, přičemž trestní stíhání je zahájeno vůči podezřelému až doručením návrhu na potrestání. Z logiky věci tak plyne, že až doručeným návrhem na potrestání, tedy okamžikem zahájení trestního stíhání, vzniká podezřelému právo na to, aby byl upozorněn na případnou změnu právní kvalifikace (srovnej ust. § 160 odst. 6 tr. řádu), jelikož samotné sdělení podezření dle § 179b tr. řádu účinky zahájení trestního stíhání nemá. Nadto soud konstatuje, že právo na obhajobu, do kterého spadá i právo být upozorněn na to, podle jakého ustanovení zákona bude skutek posuzován, nebylo v řízení porušeno, neboť v řízení před soudem měl obžalovaný a jeho obhájce dostatek prostoru pro přípravu obhajoby ve smyslu ust. 225 odst. 2 tr. řádu. Konečně žádost obhájce, aby vrátil věc státnímu zástupci, je zjevně neopodstatněná i proto, že soud zvažuje vrácení věci k došetření pouze v případě nutnosti objasnění skutkových okolností, nikoli v případě jiného právního posouzení skutku.

Z hlediska právní kvalifikace obžalovaná tak svým jednáním naplnila v jednočinné souběhu všechny znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku, přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se zmocnila cizí věci vloupáním ve smyslu § 121 tr. zákoníku, tedy vnikla do uzavřeného prostoru pozemku překonáním uzamčení a zároveň byla za takový čin pravomocně odsouzena v posledních třech letech, dále neoprávněně vnikla do obydlí jiného tak, že překonala překážku bránící vniknutí, přičemž touto překážkou se rozumí také oplocení bránící vstupu na pozemek (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2014, čj. 8 Tdo 440/2014), a konečně si také svým jednáním opatřila platební prostředek bez souhlasu oprávněného uživatele.

V rámci uvážení zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je jednoznačně společensky škodlivé a uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu by zde nepostačovalo. V konkrétním případě by nebylo možno považovat takový postup za přiměřený především vzhledem k osobě obžalované, která četným pácháním obdobné trestné činnosti prokazuje, že dosavadní působení soudu a ukládané tresty nemají potřebný vliv na její chování.

Při stanovení druhu a výměry trestu postupoval soud ve smyslu § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku, podle kterého soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy. Soud přihlédl zejména k tomu, že jednání obžalované je závažnější povahy, jelikož porušuje hned několik zájmů chráněných trestním zákoníkem a jedná se o opakovanou trestnou činnost obžalované provedenou obdobným způsobem, kdy ani nepodmíněný trest odnětí svobody jí neodradil od dalšího páchání. I když v závěru trestního stíhání obžalovaná začala rozporovat některé dílčí skutečnosti dříve zcela zřejmé, čímž částečně zpochybnila to, že získala náhled na své jednání, soud přesto zohlednil i to, že obžalovaná se k trestnému činu doznala a litovala jej. Dále zohlednil to, že následek jednání neměl trvalé následky, obžalovaná je osobou středního věku, nemajetnou, mající dvě vyživovací povinnosti. Vzhledem k tomu, že dosavadní tresty nevedly ke změně v chování obžalované, soud se domnívá, že možnost nápravy je snižena a je třeba v rámci ochrany společnosti před tímto jednáním přistoupit ke zbavení osobní svobody obžalované a to ve výměře v polovině sazby za trestný čin nejpřísněji trestný ve smyslu § 43 tr. zákoníku. Ustanovení § 205 odst. 2 stanoví rozpětí trestní sazby na 6 měsíců až 3 léta a trest je ukládán jako úhrnný za celkem tři přečiny. Jak již bylo konstatováno obžalovaná je u předmětné

trestné činnosti recidivistkou a soudu tak nezbyvá než k ochraně společnosti i pokusu o nápravu obžalované důrazným varováním uložit nepodmíněný trest odnětí svobody. Trest byl uložen v dolní polovině trestní sazby v trvání 18 měsíců, neboť soud ve výměře zohlednil, že se obžalovaná doznala a že jejím jednáním nebyla způsobena škoda.

Obžalovaná bude zařazená do věznice s dozorem podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku, neboť závažnost trestných činů neodůvodňuje přísnější izolaci v rámci výkonu trestu, přičemž i v nezařazení obžalované do věznice s ostrahou soud zohlednil uvedené polehčující okolnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha východ.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaná pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 29. dubna 2016

Mgr. Martin Dostál, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Okresního soudu Praha - východ Mgr. Adéla Hovorková rozhodla při hlavním líčení konaném dne 30. září 2016

t a k t o :

obžalovaní

██████████

nar. ██████████, okres Praha - východ, bez pracovního poměru, trvale bytem ██████████, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Hradec Králové,

██████████

nar. ██████████, ██████████ bez pracovního poměru, trvale bytem ██████████, adresa pro doručování ██████████

j s o u v i n n i , ž e

I. ██████████ společně s obžalovaným ██████████, nar. ██████████, v úmyslu se obohatit v blíže nezjištěné době od 23:00 hod. dne 25. 6. 2016 do 03:00 hod. dne 26. 6. 2016 v ██████████, vnikli do areálu AMZ v ul. Strojírenská, kde ██████████ nezjištěným předmětem vypáčil vstupní dveře stavební buňky – provozovny ██████████, a poté, co vynosil ze stavební buňky rybářské vybavení zn. Daiva v hodnotě 28.000 Kč, kasičku v hodnotě 100 Kč s finanční hotovostí ve výši 2.144 Kč, el. pilu

zn. Makita v hodnotě 2.000 Kč a tablet zn. Lenovo s plastovým obalem v hodnotě 3.000 Kč, tyto věci s [REDAKCE] společně odnesli a rozprodali za celkovou částku ve výši 2.500 Kč, kterou si rozdělili, kdy odcizením věcí způsobili [REDAKCE] škodu ve výši 35.244 Kč, a uvedeného jednání se [REDAKCE] dopustil, přestože byl trestním příkazem Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 2 T 143/2014, v právní moci dne 20. 11. 2014, odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, a rozsudkem Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 37 T 146/2015, v právní moci dne 23. 4. 2016, odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku,

II.

1. [REDAKCE] a [REDAKCE] po předchozí dohodě, kdy [REDAKCE] přešel oplocení v areálu firmy CIUR, a.s., v Brandýse nad Labem, okres Praha – východ, v ulici Pražská 1012/65 vzal zde dřevěné europalety, které předával přes plot [REDAKCE] a takto odcizili

a) dne 3. 7. 2016 od 10:00 do 15:10 hodin osm kusů dřevěných europalet v hodnotě 1.440 Kč,

b) dne 5. 7. 2016 v době od 04.45 hodin do 12:00 hodin devět kusů dřevěných europalet v hodnotě 1.620 Kč,

2. [REDAKCE] dne 7. 7. 2016 sám přešel oplocení v areálu firmy CIUR, a.s., a odcizil odtud pět kusů dřevěných europalet v hodnotě 900 Kč,

kdy [REDAKCE] svým jednáním způsobil škodu v celkové výši 3.920 Kč společnosti CIUR, a.s., IČ 40612724, a toho jednání se dopustil, přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu Praha - východ sp. zn. 37 T 146/2015 ze dne 5. 2. 2016, který nabyl právní moci dne 23. 4. 2016, odsouzen mj. i pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let za současného vyslovení dohledu,

a [REDAKCE] svým jednáním způsobil škodu ve výši 3.020 Kč,

t e d y

ad) I. [REDAKCE] společně s další osobou si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

ad) II. [REDAKCE] společným jednáním si přisvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, čin spáchali vloupáním a obžalovaný [REDAKCE] byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán,

č í m ž s p á c h a l i

v bodě ad I. [REDAKCE] přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

v bodě ad II. 1), 2) [REDAKCE] dílem jako spolupachatel dle § 23 trestního zákoníku, dílem sám přečin krádeže dle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2 trestního zákoníku.

v bodě ad II. 1) [REDAKCE] jako spolupachatel dle § 23 trestního zákoníku přečin krádeže dle § 205 odst. 1, písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzují se

[REDAKCE]

Podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zák. i za přečiny krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a § 205 odst. 1 písm. b) odst. 2 tr. zákoníku, přečiny porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 tr. zákoníku a § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, to vše ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, z rozsudku Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 16 T 47/2016 ze dne 15. 7. 2016, PM 10. 8. 2016, **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s dozorem.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 16 T 47/2016 ze dne 15. 7. 2016, PM 10. 8. 2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

[REDAKCE]

Podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku i za přečiny krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 16 T 71/2016 ze dne 18. 7. 2016, PM 20. 9. 2016 **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 20 (dvaceti) měsíců.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 16 T 71/2016 ze dne 18. 7. 2016, PM 20. 9. 2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE] **odkazuje se svým nárokem na náhradu škodu na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Praha – východ podala na obžalované [REDAKCE] dne 20. 7. 2016 návrh na potrestání pro skutky uvedené shora pod bodem II. výroku rozsudku. Dne 8. 8. 2016 byl dále podán na obžalované [REDAKCE] návrh na potrestání pro skutek, který je uveden shora pod bodem I. výroku rozsudku. Usnesením Okresního soudu Praha – východ č.j. 16 T 84/2016-114 ze dne 22. 8. 2016 bylo rozhodnuto o spojení těchto věcí pod sp. zn. 16 T 77/2016. Ve věci [REDAKCE] bylo dne 22. 8. 2016 rozhodnuto trestním příkazem č.j. 16 T 77/2016-136, který dosud nenabyl právní moci. Hlavní líčení bylo konáno o skutečích, jejichž spáchání bylo kladeno za vinu obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE]

Soud po provedeném hlavním líčení vzal za prokázaný ten skutkový stav, který je popsán shora ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] se ke všem jednáním kladeným mu za vinu doznal. Uvedl, že v tu dobu žil na ulici a ke spáchání trestné činnosti jej vedla tíživá finanční situace. Je vyučený instalatér, dříve pracoval ve společnostech CIUR, Bosal a Tesco a u otce, který je instalatérem. U něho i bydlel, avšak po hádce od něho odešel, chvíli žil u přítelkyně a poté na ulici. Za peníze z trestné činnosti si vždy kupoval jídlo. Nyní je ve výkonu trestu, je pracovně zařazen a chce splatit způsobenou škodu. Palety odcizil ve dvou případech s panem [REDAKCE] a jednou sám. O peníze se dělili na půl. Věci ukradené ze stavební buňky prodali s [REDAKCE] barmanovi z baru Admirál. Utržili 2.500 Kč, on dostal od [REDAKCE] 500 Kč. O předchozích odsouzeních i o uloženém podmíněném trestu věděl. Vyživovací povinnost nemá, další trestní stíhání proti němu není vedeno.

Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE], který se bez omluvy nedostavil a o odročení hlavního líčení nepožádal. Výpověď obžalovaného [REDAKCE] byla v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu čtena. Obžalovaný [REDAKCE] se rovněž ke spáchání činu doznal, uvedl, že ve dvou případech s obžalovaným [REDAKCE] odcizili palety, poprvé 8 ks, podruhé 9 ks. V prvním případě dostal od [REDAKCE] 100 Kč, za které si koupil jídlo, ve druhém jen 20 Kč, za to si také koupil jídlo. [REDAKCE] jezdil s penězi do Prahy pro pervitin. [REDAKCE] vždy přelezl plot, z palety shodil zboží a pak mu ji přes plot podal. Palety nosili do výkupu. Odcizení palet vymyslel [REDAKCE]

Obžalovaný [REDAKCE] k výpovědi uvedl, že peníze si vždy dělili s [REDAKCE] na půl. Není pravda, že by jezdil do Prahy pro drogy, chodil vždy za přítelkyní.

Ke **skutku I.** vypovídal poškozený svědek [REDAKCE], který popsal, že vykradení stavební buňky zjistil v neděli kolem 15. hodiny. Dveře byly původně uzamčeny vrchní petlicí a spodním zámkem. Ztratilo se 7 kusů prutů zn. Daiva včetně pouzder a navíjaků, tablet Lenovo, pila Makita a pokladnička s 2.100,-. Všechny věci kromě pokladničky mu byly vráceny, ale tablet je nefunkční. Po vloupání musel vyměnit komplet celé dveře. Dveře byly od levého spodního rohu vylomené.

Obžalovaný [REDAKCE] se poškozenému omluvil.

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že pracoval v baru a kolem půlnoci přišel pan [REDAKCE] a nabízel mu tablet. Nabídl mu za něj 700,- a on mu řekl, že má ještě kamaráda, který prodává pruty a pilu. Bylo toho hodně, proto nad ránem jel s panem [REDAKCE] asi o dvě ulice dál od baru, kde ty věci byly, a naložil si je do auta. Za to dal [REDAKCE] 1.800,-. Později se ve večerce dozvěděl, že někomu ukradli pruty. Sehnal si číslo na toho člověka, volal mu a setkali se. Po dotazu na tablet a pilu poškozenému sdělil, že to také má. Potom zavolali policii a podával vysvětlení. Tablet byl ve žlutém obalu, pila byla klasická a pruty neměl čas podrobněji prohlížet, protože je nechal v autě. Důvodem koupě bylo, že se mu zdála cena zajímavá a že chodí občas na ryby, takže se mu pruty hodily. Původ věci nezjišťoval. Předpokládal, že pruty s pilou by mohly mít hodnotu tak celkem 15.000,-. Zdálo se mu divné, že prodávající nechtěli více peněz. Netušil, že hodnota věcí je vyšší. Obžalovaného a pana [REDAKCE] znal od vidění, občas chodili do baru.

Obžalovaný [REDAKCE] se svědkovi omluvil za způsobené nepříjemnosti.

Ke **skutku II.** vypovídal svědek [REDAKCE], který uvedl, že ve společnosti CIUR začátkem července nakládal kamion a u haly si všiml popadaných palet. Volal výrobnímu řediteli panu [REDAKCE], který zavolal PČR. Na první svátek v červenci byl domluvený, že tam přijde uklízet, a opět byly popadané další palety, takže se znovu volala policie. Potřetí se to stalo stejně, pouze se jednalo o méně palet. Třetí případ byl hned po svátcích. Shozených

bylo asi 40 palet celkem. Největší škoda vznikla na zboží – foukané tepelné izolaci, která byla potrhaná a musela se vyhodit. V areálu je kamerový systém, ale toto se stalo za novým objektem, kde v tu dobu kamery ještě nebyly. Celý areál je oplocen kolem 2 metrů vysokým plotem.

Obžalovaný [REDAKCE] se svědkovi omluvil a uvedl, že na svědomí má odcizení pouze těch palet, které jsou uvedeny v návrhu na potrestání.

K oběma skutkům byly doplněny listinné důkazy: ke skutku I. bylo policií ohledáno a zdokumentováno místo činu, o čemž byl vyhotoven protokol o ohledání místa činu a fotodokumentace s náčrtkem. Z protokolu o vydání věci bylo zjištěno, že [REDAKCE] dne 14. 7. 2016 vydal celkem 6 ks prutů DAIVA, 3 ks Davia Emcast 3,6 m třídílné s navijákem, 1 ks Daiva Raptor s navijákem a 2 ks Daiva a Vinvblac, pilu Maikta JR3050T a tablet Lenovo A5500-H s plastovým obalem. Z usnesení Policie ČR, Obvodní oddělení Brandýs nad Labem – Stará Boleslav ze dne 14. 7. 2016 bylo zjištěno, že předměty vydané svědkem [REDAKCE] byly vráceny poškozenému [REDAKCE]. Odborné vyjádření pak stanovilo ceny odcizených věcí na částky shora uvedené ve výroku rozsudku.

Ke skutku II. byla situace zadokumentována protokolem o ohledání místa činu, kdy bylo v jednotlivých případech popsáno a vyfotografováno shozené zboží a popadané palety, a to v datech 3., 5. a 7. 7. 2016. Výši škody stanovila odborná vyjádření z odvětví ekonomika.

K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo ze zpráv Policie ČR zjištěno, že tento byl opakovaně prověřován pro podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku, ze zprávy Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav bylo zjištěno, že v roce 2014 byl obžalovaný 4x projednáván pro přestupek, kdy bylo ve všech případech řízení zastaveno. V evidenci Rejstříku trestů má obžalovaný [REDAKCE] celkem 4 záznamy o předchozích odsouzeních, mj. i za přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku trestním příkazem Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 2 T 143/2014 a přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 37 T 146/2015. Předmětného jednání se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z trestního příkazu Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 2 T 152/2014 a z rozsudku téhož soudu sp. zn. 37 T 146/2015. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem Praha – východ sp. zn. 16 T 47/2016 rozsudkem ze dne 15. 7. 2016, který nabyl vůči obžalovanému právní moci dne 10. 8. 2016, k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s dozorem.

K osobě [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento nebyl dle evidence Rejstříku trestů soudně trestán, dle zprávy Policie ČR z místa bydliště je obžalovaný od 18 let bez domova a pohybuje se mezi bezdomovci v Brandýse nad Labem. Ze spisu Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 16 T 71/2016 bylo zjištěno, že obžalovaný byl trestně stíhán za přečin krádeže spáchaný dne 11. 6. 2016 ve spolupachatelství s obžalovaným [REDAKCE], přičemž vůči obžalovanému [REDAKCE] bylo trestní stíhání dle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu zastaveno a vůči obžalovanému [REDAKCE] byl vydán trestní příkaz, kterým byl uznán vinným z přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce 12 měsíců. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 20. 9. 2016.

Soud na základě provedeného dokazování a po zhodnocení všech důkazů v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu **dospěl k závěru**, že obžalovaní se beze všech pochyb dopustili jednání popsaného shora ve výroku tohoto rozsudku. Ke spáchání skutku I. se obžalovaný [REDAKCE] doznal a jeho doznání je podporováno výpověďmi svědků [REDAKCE] [REDAKCE] kdy poškozený [REDAKCE] popsal odcizené věci a svědek [REDAKCE] vypověděl, že tyto věci mu během večera a noci prodali po částech právě obžalovaný [REDAKCE] a obžalovaný

Bylo prokázáno, že byly všechny odcizené věci s výjimkou pokladničky a v ní umístěné finanční hotovosti vráceny poškozenému. Hodnota věcí byla stanovena odborným vyjádřením.

Ke spáchání skutku II. se doznali oba obžalovaní, kdy jejich výpovědi korespondují s výpovědí svědka který vždy odcizení palet ve společnosti CIUR odhalil. Místo činu bylo vždy zadokumentováno policií a výši škody určilo odborné vyjádření.

Předchozí odsouzení obžalovaného jsou prokazována předmětnými rozhodnutími Okresního soudu Praha – východ a Rejstříkem trestů, v případě obžalovaného příslušným přílohovým spisem.

Z hlediska právní kvalifikace obžalovaní naplnili skutkovou podstatu následujících přečinů: obžalovaný spáchal v bodě I. přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 odst. 1 trestního zákoníku, neboť si společně s obžalovaným přisvojil věci patřící poškozenému tím, že se jich zmocnil, způsobil tak na majetku poškozeného škodu ve výši 35.244 Kč, tedy v souladu s § 138 odst. 1 trestního zákoníku nikoli nepatrnou, čin spáchal vloupáním (vyložením vchodových dveří do stavební buňky) a byl v posledních třech letech odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 2 T 143/2014, v právní moci dne 20. 11. 2014, pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, a rozsudkem Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 37 T 146/2015, v právní moci dne 23. 4. 2016, pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku.

Pod **bodem II. 1), 2)** spáchal přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku dílem sám a dílem jako spolupachatel dle § 23 odst. 1 trestního zákoníku, neboť ve dvou případech společně s a v jednom případě sám si přisvojil cizí věc patřící společnosti CIUR, a. s. tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním, a byl v posledních třech letech odsouzen rozsudkem Okresního soudu Praha - východ sp.zn. 37 T 146/2015, v právní moci dne 23. 4. 2016, mimo jiné pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku. pak svým jednáním pod **bodem II. 1)** naplnil skutkovou podstatu přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 odst. 1 trestního zákoníku. Právní kvalifikaci dle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku u obou obžalovaných odůvodňuje skutečnost, že oplocení kolem areálu společnosti CIUR, a. s. bylo ve výši cca 2 metry, tudíž bylo třeba k překonání této překážky použití síly, tak jak předpokládá ustanovení § 121 trestního zákoníku (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR publikované pod č. R 38/1993-II).

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud z obsahu ustanovení § 39 trestního zákoníku, jakož i z dalších skutečností, zejména polehčujících, event. přitěžujících: Obžalovaný je osobou opakovaně soudně trestanou pro úmyslnou trestnou činnost, zejména majetkovou. Trestných činů se dopustil ve dvou zkušebních dobách podmíněného odsouzení, přičemž předchozí odsouzení pro přečiny krádeže vedly k přísnější právní kvalifikaci jeho jednání. V jeho prospěch svědčí doznání a omluvy učiněné poškozeným a svědkům. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný se dopustil předmětného jednání před vyhlášením rozsudku Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 16 T 47/2016, soud ukládal trest jako souhrnný k tomuto rozhodnutí, které bylo vyhlášeno dne 15. 7. 2016 a vůči obžalovanému nabylo právní moci dne 10. 8. 2016. Soud s ohledem na shora uvedené skutečnosti zpřísnil původně uložený trest odnětí svobody na 12 měsíců, přičemž ponechal s ohledem na pracovní zařazení obžalovaného zařazení do věznice s dozorem v souladu s ustanovením § 56 odst. 3 trestního zákoníku, neboť má za to, že v tomto typu věznice výkon trestu povede lépe k nápravě obžalovaného. Současně byl v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku

16 T 47/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný [REDAKCE] byl jednou soudně trestán za přečin krádeže, a to trestním příkazem Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 16 T 71/2016, který nabyl právní moci dne 20. 9. 2016 (doručen obžalovanému byl dne 10. 9. 2016), přičemž projednávaný trestný čin je ve vztahu souhrnnosti k tomuto rozhodnutí. Obžalovanému polehčuje jeho úplné doznání. Soud proto trest uložený citovaným trestným příkazem zpřísnil na výměru 6 měsíců a prodloužil zkušební dobu podmíněného odsouzení na 20 měsíců. Současně byl v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušen výrok o trestu z trestního příkazu sp. zn. 16 T 71/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

S nárokem na náhradu škody se připojil poškozený [REDAKCE], který uplatnil nárok na náhradu škody v částce 5.000 Kč za poškození dveří. Vzhledem k tomu, že rozsah škody na vylomených dveřích by přesáhl rozsah dokazování nezbytného pro rozhodnutí o vině a trestu, soud v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný a jeho zákonný zástupce pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat takový rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení rozsudku nebo v delší lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Praze dne 30. září 2016

Mgr. Adéla Hovorková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]

Rozsudek nabyl právní moci dne 21.12.2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č.j. 12 To 545/2016-197.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - východ rozhodl samosoudkyně Mgr. Adélou Hovorkovou v hlavním líčení konaném dne 30. září 2016

t a k t o :

Obžalovaný

██████████

nar. ██████████ trv. bytem ██████████ t.č. ve výkonu trestu ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

j e v i n e n , ž e

ačkoliv věděl, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v Nymburce sp.zn. 4T 228/2013, v právní moci dne 20.3.2014, uložen mimo jiné souhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel ve výměře 5 let, tak dne 7.7.2016 v době okolo 00:54 hodin řídil v obci ██████████ za železničním přejezdem u obchodního domu Kaufland osobní motorové vozidlo Škoda Octavia, RZ: ██████████, přičemž byl kontrolován hlídkou PČR, kdy se podrobil testu na drogy s pozitivním výsledkem na amfetamin/metamfetamin, avšak následně se odmítl podrobit lékařskému vyšetření,

t e d y

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

č í m ž s p á c h a l

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

Podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s dozorem**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 1 (jednoho) roku**.

O d ů v o d n ě n í :

Soud vzal za prokázaný ten skutkový stav, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný při hlavním líčení vypověděl, že vozidlo řídil a že svého jednání lituje. Tehdy chtěl převézt nějaké věci, závažný důvod k řízení vozidla neměl. Jednal ve zkratu a po příjezdu policejní hlídky zazmatkoval. O uloženém trestu zákazu činnosti věděl. V tu dobu měl nastoupit do výkonu trestu, a proto začal před policisty utíkat. Drogu požil den před tím, ovlivněný se necítil. Je vyučený kuchařem, pracoval v cateringové firmě a po propuštění z výkonu trestu by rád pracoval v rodinné hospodě.

Se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného byl k důkazu přečten **úřední záznam** policejní hlídky DI Vulkán 511 [REDAKCE] a [REDAKCE], který popisuje, že dne 7. 7. 2016 v 00:54 hodin v rámci silniční kontroly hlídka zastavila [REDAKCE] vozidlo Škoda Octavia RZ [REDAKCE] kdy řidič předložil pouze smlouvu o půjčení vozidla. Následně uváděl různá jména a data narození, která neprocházela lustrací, později sdělil jméno [REDAKCE] se správným datem narození. Provedená dechová zkouška byla negativní. Poté, co [REDAKCE] zjistil, že na obžalovaného je vydán příkaz k zatčení, a vyzval ho k uzamčení vozidla a k následování do služebního vozidla, obžalovaný začal utíkat k obchodnímu domu Kaufland, kde byl po použití policejních výzev a následně varovného výstřelu nakonec zadržen. Na OOP Brandýs nad Labem byla u obžalovaného provedena pozitivní zkouška na amfetamin / metamfetamin, kdy obžalovaný následně odmítl krevní zkoušku.

Soud dále doplnil dokazování listinnými důkazy: Z rozsudku Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 4 T 228/2013 ze dne 19. 2. 2014, který nabyl právní moci dne 20. 3. 2014, bylo zjištěno, že obžalovaný byl odsouzen za přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 22 měsíců do věznice s dozorem a k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 5 let. Evidence Rejstříku trestů obsahuje celkem 11 odsouzení, přičemž k některým nelze přihlížet, naposledy byl obžalovaný odsouzen Obvodním soudem pro Prahu 9 k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců do věznice s dozorem za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Dále bylo zjištěno, že projednávaného skutku se obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Soud **zhodnotil** provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k následujícím závěrům: Provedeným dokazováním bylo beze všech pochybností zjištěno, že obžalovaný řídil motorové vozidlo Škoda i přes uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a po požití návykových látek

– metamfetaminu. Obžalovaný se k tomuto jednání doznal a vyslovil nad ním lítost. Uvedl, že jednal ve zkratu, protože věděl, že má nastoupit do výkonu trestu, přiznal též předchozí požití drogy. Jeho doznání koresponduje se skutečnostmi popsányými policisty [REDAKCE] a [REDAKCE] v úředním záznamu o provedené silniční kontrole vozidla obžalovaného, kdy bylo zjištěno, že obžalovaný s hlídkou nespolupracoval a následně se dokonce snažil uprchnout. Záznam rovněž prokazuje, že u obžalovaného bylo zjištěno předchozí požití návykové látky metamfetaminu. Trest zákazu činnosti byl prokázán rozsudkem Okresního soudu v Nymburce a Rejstříkem trestů.

Z hlediska **právní kvalifikace** obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť mařil výkon rozsudku Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 4 T 228/2013 ze dne 19. 2. 2014, který nabyl právní moci dne 20. 3. 2013, tím, že vykonával činnost - řídil motorové vozidlo, což mu bylo uloženým trestem zákazu činnosti zakázáno. Obžalovaný se dopustil tohoto jednání v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť o uloženém trestu zákazu činnosti věděl a vozidlo přesto řídil. Z hlediska právní kvalifikace pak neměla vliv skutečnost, že u obžalovaného byla zjištěna návyková látka ve slinném testu, neboť nebylo s ohledem na odmítnutí krevní zkoušky zjištěno její přesné množství, na základě kterého by bylo možno určit, zda se obžalovaný nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost řídit bezpečně motorová vozidla ve smyslu ustanovení § 274 odst. 1 trestního zákoníku.

Při úvaze o **druhu a výši trestu** vycházel soud z obsahu ustanovení § 39 trestního zákoníku, jakož i z dalších skutečností, zejména polehčujících, event. přitěžujících. Obžalovaný se sice k jednání doznal a svého jednání litoval, avšak další skutečnosti mu spíše přitěžují. Obžalovaný je osobou opakovaně páchající trestnou činností, přičemž ve vztahu k projednávanému přečinu je speciálním recidivistou. Jednání se dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Tyto skutečnosti svědčí o tom, že je při řízení motorových vozidel značně nedisciplinovaný a že právní předpisy obecně nerespektuje. K řízení motorového vozidla neměl žádný závažný důvod, navíc bylo zjištěno, že před jízdou požil návykovou látku. Tyto skutečnosti promítl soud do výše trestu, který uložil ve výměře 6 měsíců, sice v dolní polovině zákonné trestní sazby, avšak jako nepodmíněný, kdy pouze zohlednil současný výkon trestu odnětí svobody a v souladu s § 56 odst. 3 trestního zákoníku ponechal zařazení obžalovaného, i s ohledem na délku trestu, ve věznici s dozorem, neboť jinak by přicházelo v úvahu již zařazení do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný má opakovaně při řízení motorových vozidel problémy se zákonem, byl tento trest doplněn ještě dalším trestem zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel, a to v nejnižší možné výměře 1 roku. Takto uložené tresty dle názoru soudu povedou nejen k nápravě obžalovaného, ale také k ochraně společnosti před jeho případným dalším nezákonným chováním.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný a jeho zákonný zástupce pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení rozsudku nebo v delší lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Praze dne 30. září 2016

Mgr. Adéla Hovorková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - východ rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Wažikem v hlavním líčení konaném v Praze dne 24.6.2016

takto:

obžalovaní

[redacted]
nar. [redacted] trvale bytem [redacted] adresa pro doručování [redacted], bez zaměstnání,

[redacted],
nar. [redacted], trvale bytem [redacted], adresa pro doručování [redacted] bez zaměstnání,

jsou vinni, že

společně po předchozí domluvě zmocnit se cizí věci přijeli půjčeným osobním vozidlem dne 22.6.2016 okolo 2.00 hodiny do obce [redacted], kde zaparkovali u prodejny Žabka nacházející se v domě č. pop. [redacted], následně [redacted] vzal ze země kámen, který hodil do vstupních prosklených dveří prodejny, čímž dveře poškodil a získali tak přístup dovnitř prodejny, do prodejny vnikli a z regálů odcizili 368 ks krabiček cigaret různých značek, čímž způsobili škodu odcizením v celkové výši 33.364 Kč [redacted] a škodu poškozením dveří ve výši 25.000,- Kč [redacted] přičemž [redacted] se jednání dopustil přesto, že byl pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2, odst. 3 tr. zák. odsouzen rozsudkem Okresního soudu Benešov pod sp. zn. 2T 199/2013 ze dne 16. 6. 2014, který nabyl právní moci dne 12. 7. 2014, k trestu odnětí svobody ve výměře 32 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou,

který vykonal dne 25. 4. 2016, a [REDAKCE] se jednání dopustil přesto, že byl pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2,3 tr. zák. odsouzen rozsudkem Okresního soudu Praha – západ pod sp. zn. 9T 44/2013 ze dne 26. 2. 2014, který nabyl právní moci dne 29. 5. 2014, k trestu odnětí svobody ve výměře 24 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 15. 5. 2016,

t e d y

přisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchali vloupáním a byli za takový čin v posledních třech letech odsouzeni a potrestáni,

poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž s p á c h a l i

jednak přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zák. ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnácti) měsíců**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazuje **do věznice s dozorem**.

Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to finanční hotovosti **ve výši 10.036,- Kč**

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnácti) měsíců**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazuje **do věznice s dozorem**.

Podle § 70 odst. 1 zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to finanční hotovosti **ve výši 810,- Kč**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně na náhradě škody zaplatit **poškozené [REDAKCE] částku 25.000,- Kč a poškozené [REDAKCE] částku 33.364,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Okresní státní zastupitelství Praha - východ podalo dne 24.6.2016 na [REDAKCE] a [REDAKCE] návrh na potrestání pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. b), odst.

2 tr. zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, kterého se měli dopustit jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku. Důkazy provedeny v hlavním líčení má soud za dostatečně prokázané, že obžalovaní spáchali skutek, jehož spáchání jim bylo kladeno za vinu.

Ve věci bylo vedeno zkrácené přípravné řízení se zadrženými osobami obžalovaných. U vazebního zasedání dne 24.6.2016 bylo po výsledku obžalovaných doručeno předvolání k hlavnímu líčení, které se se souhlasem obžalovaných konalo ihned po skončení jejich výsledku, po vazebním zasedání. S tímto postupem souhlasil i státní zástupce a strany se po zahájení hlavního líčení vzdaly lhůty k přípravě. Obžalovaní se při výsledku u vazebního zasedání doznali ke skutku, který je jim kladen za vinu. K dotazu samosoudce učinili shodně nesporným všechny podstatné skutkové okolnosti, tzn. způsob spáchání činu, výši škody i své předchozí odsouzení a souhlasili s tím, aby takové skutečnosti nebyly v hlavním líčení dokazovány.

U hlavního líčení tak bylo s ohledem na skutečnost, že obžalovaní učinili nespornými všechny podstatné skutkové okolnosti, konáno pouze omezené dokazování. Ve smyslu § 207 odst. 2 tr. řádu byly přečteny protokoly o výsledku obžalovaných z přípravného řízení, kdy se ke skutku plně doznali.

Soud dále k prokázání skutku provedl listinné důkazy, které měly vliv na jeho rozhodnutí. Z protokolů o vydání věci soud zjistil, že obžalovaní při zadržení policií vydali mimojiné finanční hotovost. Obžalovaný [REDAKCE] ve výši 10.036,- Kč a obžalovaný [REDAKCE] ve výši 810,- Kč.

K osobě obžalovaných soud z výpisu z rejstříku trestů zjistil, že obžalovaný [REDAKCE] má celkem 21 záznamů, převážně pro majetkovou trestnou činnost, naposledy byl z výkonu trestu propuštěn dne 25.4.2016, obžalovaný [REDAKCE] má celkem 15 záznamů pro majetkovou trestnou činnost a naposledy byl propuštěn z výkonu trestu dne 15.5.2016.

Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaných, uvedené ve výroku tohoto rozsudku, je jednoznačně prokázano a naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku.

Obžalovaní jsou zcela přesvědčivě usvědčováni vlastním doznáním, kdy u vazebního zasedání po zadržení učinili veškeré skutečnosti nespornými, soud tak pro popis skutku vycházel z protokolu o ohledání na místě činu, z fotodokumentace, z odborného vyjádření k hodnotě poškozených věcí a z vyčíslení škody na odcizených věcech. Obžalovaní se shodně dopustili jednání v recidivě, když [REDAKCE] se jej dopustil přesto, že byl pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2, odst. 3 tr. zák. odsouzen rozsudkem Okresního soudu Benešov pod sp. zn. 2T 199/2013 ze dne 16.6.2014 a obžalovaný [REDAKCE] přesto, že byl pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2, odst. 3 tr. zák. odsouzen rozsudkem Okresního soudu Praha – západ pod sp. zn. 9T 44/2013 ze dne 26.2.2014.

Z hlediska právní kvalifikace tak oba obžalovaní svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku neboť si присvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchali vloupáním a byli za takový čin v posledních třech letech odsouzeni a potrestáni a rovněž všechny znaky skutkové podstaty přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zák. ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, neboť poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Toto jednání spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

V rámci uvážení zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je jednoznačně společensky škodlivé a uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu by zde nepostačovalo. V konkrétním případě by nebylo možno považovat takový postup za přiměřený především s ohledem na zájem na ochranu majetku a s ohledem na osoby pachatelů, kteří se tohoto jednání dopouštějí opakovaně.

Při stanovení druhu a výměry trestu postupoval soud ve smyslu § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku, podle kterého soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy.

V případě obou obžalovaných již nelze využít výchovného působení jakýchkoliv alternativních trestů, a to s ohledem na jejich dřívější odsouzení a absolutní nepoučitelnost, kterou demonstrovali tím, že se jednání dopustili měsíc, resp. dva měsíce po výstupu z výkonu trestu. Jediným možným potrestáním je tak opět nepodmíněný trest, který byl uložen ve výměře 15 měsíců, a pro jehož výkon byli obžalovaní zařazeni do věznice s dozorem. Soud uložil obžalovaným dále trest propadnutí věci, a to finanční hotovosti, která u nich byla zajištěna při zadržení, ke kterému došlo bezprostředně po spáchání trestného činu a když obžalovaní shodně uvedli, že odcizení věci zpeněžili, tak je jednoznačně prokázáno, že se v daném případě jednalo o finanční prostředky, které jsou odměnou za věc získanou trestným činem.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojily poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE], jejich nároky jsou součástí popisu skutku, soud jim tak v plné míře vyhověl a obžalovaným uložil povinnost škodu společně a nerozdílně uhradit.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha východ.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 24. června 2016

JUDr. Jiří Wažik, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Okresního soudu Praha - východ JUDr. et Mgr. Lenka Mrázková,
Ph.D. rozhodla v hlavním líčení konaném dne 15.9.2016

t a k t o :

obžalovaný

████████████████████

nar. ██████████, trvale bytem ██████████, soukromý podnikatel,

je vinen, ž e

dne 27. 12. 2015 ve 12.25 hodin v ██████████, na silnici č. III/00311 ve směru jízdy od obce ██████████ na obec ██████████, při řízení motorového vozidla zn. Nissan Navara, RZ ██████████ porušil povinnosti vyplývající z ust. § 4 písm. a),b) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění novel, když nedbal potřebné opatrnosti a nedodržel dostatečnou bezpečnostní vzdálenost za vozidlem jedoucím před ním a přední částí vozidla narazil do zadní části vozidla zn. Škoda Octavia, RZ ██████████, které řídila ██████████, která byla nucena vozidlo zastavit z důvodu dopravní situace vzniklé před ní, tímto nárazem bylo vozidlo Škoda Octavia odhozeno na před ní stojící vozidlo zn. Citroen C3, RZ ██████████, které řídil ██████████ a dále vozidlo Citroen bylo následně odhozeno na další před ním stojící vozidlo zn. Peugeot 307, RZ ██████████ které řídila ██████████, při čemž ██████████ utrpěla distorsi krční páteře, kompresi Th 7 a kontuzi levé paže, což si vyžádalo její omezení v obvyklém způsobu života po dobu delší 7 dnů,

t e d y

jinému z nedbalosti ublížil na zdraví tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

přečin ublížení na zdraví podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 148 odst.1 tr. zák. k **restu odnětí svobody v trvání 4(čtyř) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1; § 82 odst. 1 tr. zák. se výkon tohoto restu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 15(patnácti) měsíců.**

Podle § 148 odst.1 tr. zák., § 73 odst.1 tr.zák. k **restu zákazu činnosti** spočívající v řízení všech druhů motorových vozidel **v trvání 15 (patnácti) měsíců.**

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit škodu Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, Vinohradská 2577/178, Praha 3, ve výši 7.178,-Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní státní zastupitelství Praha - východ podalo dne 16.3.2016 na obžalovaného [REDAKCE] návrh na potrestání pro trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku. Důkazy provedenými v hlavním líčení má soud za dostatečně prokazané, že obžalovaný spáchal skutek, jehož spáchání mu bylo kladeno za vinu.

Obž. [REDAKCE] uvedl, že se necítí vinen. Jel z [REDAKCE] do Bauhausu rychlostí cca 50 km/hod. Před sebou viděl vozidlo na vzdálenost cca 10 metrů, které zastavilo. Ihned reagoval, snažil se to dobrzdit, dostal ránu zezadu a tím pádem ťuknul do auta před ním. Nevěděl, jak šly nárazy po sobě. Jeho vozidlo se posunulo. Vystoupil z auta, ptal se, jestli se někomu něco nestalo. Řidička z vozidla před ním řikala, že to nedobrzdila, šel dál, mladý kluk volal rodičům, že naboural, dál byla paní, která měla malé dítě a řikala, že nějaká žena před ní jela blbě, zablokovala to, že to dobrzdila a že vozidla za ní do ní narazili. Když šel zpět, tak poškozená řikala, že jí bolí záda, chtěla zavolat sanitku, což učinil. Přijeli policisté.

Před obž. byla tři vozidla. Všechna byla nabouraná. To první bylo od jeho vozidla cca 15 metrů. S řidiči mluvil, všichni zůstali na místě nehody v konečném postavení do příjezdu policie. Do obž. zezadu narazilo auto, když přibrzdil. Myslí si, že by to dobrzdil, kdyby do něj nenarazilo auto zezadu. Neodhodil vozidlo před sebou. Všechny vozidla stála rovně, nikdo neměl zadní část bokem. Vozidlo obž. bylo poškozeno-došlo k posunu nárazníku o pět centimetrů. Řidiče vozidla za ním dali pokutu 1.100,- Kč nebo 1.400,- Kč.

Svědkyne [REDAKCE] uvedla, že dne 27.12.2015 řídila modré vozidlo Peugeot 307, když před ní zastavila paní ve stříbrném Seatu, protože před ní byl cyklista a ona neměla

místo, aby ho předjela, v protisměru jelo auto. Tak svědkyně vozidlo plynule dojela, zabrzdila a zastavila. Čekala, až se vozidlo před ní rozjede, ale za chvíli za sebou cítila ránu od červeného vozidla Citroen. Viditelnost byla dobrá, bylo jasno. Silnice byla do kopce. Všichni jeli pomalu, svědkyně jela asi 50 km/hod. Po nárazu vylezli z aut, viděla, že se jedná o 4 auta. Čekali na policii. Pouze vozidlo Seat odjelo před příjezdem policie, rovněž cyklista po chvíli odjel. Viděla tři vozidla v sobě, myslí si, že jejich vozidlo bylo samostatně, ale už si to moc nepamatuje. Dívala se po svém dítěti, manžel spal.

Svědkyně [redacted] uvedla, že jela z [redacted] do Makra, ve vozidle Škoda Octavia byla sama. Od [redacted] před ní jelo vozidlo Citroen C3 celou cestu přes [redacted] a zkratkou na [redacted]. V [redacted], od zámeckého parku se za ní napojil muž z vedlejší ve vozidle Nissan. V první zatáčce v [redacted] se přibrzdňovalo, vepředu bylo vozidlo, asi Seat. Dále před ní jela dvě auta. Před střešnicí vozidlo Citroen C3, které jelo před ní, přibrzdilo, i ona zabrzdila a zastavila cca 20 cm za Citroenem C3. Potom slyšela kvílení pneumatik, viděla ve zpětném zrcátku, že se na ni valí Nissan a obžalovaný do ní narazil. Jednalo se o silný náraz, byla odhozena na Citroen C3. Byl náraz, poskočení, bouchnutí. Na fotkách je mezi nimi odstup, předek auta je zničený. Vylezla z auta, bolel jí zadek, celá levá část těla, volala na 158, požadovala sanitku. Viděla, že nějaká vozidla jsou v sobě. Při dopravní nehodě vnímala jeden náraz. Když přijeli policisté, na místě nebyla.

Viděla vozidla v pořadí modrý Peugeot, červený Citroen, její vozidlo, obž. v Nissanu Navara, za ním stříbrná Octavia. Svědkyně před tím, než začala brzdit, jela rychlostí cca 60-70 km/hod, je tam ostrá zatáčka, která vynáší, potom kopeček. Auta před ní nejela moc rychle.

Při nehodě došlo ke zranění, měla podvrtnutou krční páteř, zlomeninu hrudního obratle, stále je v léčení. Není v pracovní neschopnosti, je OSVČ, neplatí si nemocenské pojištění. Pojišťovnou jí byla poskytnuta částka za auto 58.000,- Kč a 17.000,- Kč za zranění z pojištění obž.. Svoji náhradu škody, kterou požaduje, není schopna specifikovat. Měla bederní krunýř, chodila do práce, měla rehabilitace, krční límec, každých 14 dní chodila na kontrolu. Byla omezená v pohybu, bolela ji záda, nemá citlivost v rukou, což je od krční páteře. Měla jít na nábor k policii, což musela přerušit, nemohla cvičit. Obžalovaný s ní bezprostředně po nehodě nemluvil, volala na tísňovou linku, ale poté se ptal, zda něco potřebuje. Na místě neměla bolesti.

Svědka [redacted] uvedl, že jel z [redacted] do [redacted]. Před ním jel Peugeot, za ním Octavia. Jeli za sebou, provoz byl normální, jeho rychlost byla cca 50 km/hod.. V [redacted] před nimi zabrzdilo vozidlo Leon, protože tam byl cyklista. Peugeot to zabrzdil před svědkem, svědek taky zastavil, ohlížel se. Mezi vozidly byla cca 0,5-1 m mezera. Za ním zastavila Octavia. Pak přišla rána, zřejmě do Octávie někdo narazil a všichni byli smrsknutí dohromady. Vzadu byla Navara a poslední Fabia. Prvnímu autu se nic nestalo, tomu skočil na kouli, Octavia byla hosená na něj, ta dostala náraz od té Navary, pak ta Fabia. Svoje vozidlo odvezl do autorizovaného servisu Citroën, zjistili, že je srolovaná podlaha, kufr apod. Škoda byla vyčíslena na 80-100.000,- Kč. Pojišťovna obž. zaplatila škodu. PČR všechny vyslechla, zajistila místo, vyfotila si to, ověřovala brzdné stopy, dali jim dýchnout, potom řekli, že první auta za to nemůžou. První tři auta to určitě dobrzdila.

Svědkyně [redacted] uvedla, že jela vozidlem Škoda Fabia z [redacted] do [redacted] rychlostí cca 40 km/hod. V zatáčce před ní jelo několik aut. Před ní se rozsvítila světla, měla dojem, že vozidlo před ní zastavilo, ona to už nedobrzdila a narazila do něj. Došlo k poškození jejího vozidla, odhadovaná škoda byla 100.000,-Kč. Vozidlo před ní mělo

prasklou zadní žárovku a hnuté tažné zařízení. Před ní byla celkem 4 vozidla. Přijela sanitka, jedna žena byla zraněná. Svědkyně byla zraněná, ale odvoz do nemocnice odmítla.

Svědčce neví, z jakého důvodu došlo k nárazu vozidel před ní. Další auto, které by prudce zabrzdilo, neviděla. Cítí se vinna u vozidla, do kterého nabourala, neboť nedobrzdila. V další se vina necítí, neboť její auto nemohlo posunout auto, které bylo před ní. Její dopravní nehoda byla vyřešena samostatně. Neuvědomuje si, že by nárazem do vozidla před ní, došlo k pohnutí tohoto vozidla.

Svědce uvedl, že jel z domova, byla kolona. Jeho rychlost byla cca 45 km/hod. Před ním stálo 4-5 vozidel, ubrzdil to. Kamarádka před ním nabourala do nějakého velkého vozidla, on na to dupnul a dobrzdil. Předtím udržoval rozestup 20 metrů. Odhoz aut neviděl, při brždění neviděl, že by řidiči byli venku z aut. Když vylezl z auta, ne všiml si, kolik byly mezery mezi vozidly. Auto kamarádky viselo na kouli. Na ostatní auta se nedíval.

Svědce uvedl, že obdrželi hlášení od operačního důstojníka, byla to tři vozidla. Po příjezdu na místo zjistil, že řidička Škoda Octavia tam není, byla převezena do nemocnice v Praze. Zjišťovali, co se stalo. Usoudili, že došlo k dvěma dopravním nehodám. Dopravní nehoda posledních dvou vozidel byla vyřešena na místě záznamem o dopravní nehodě. Obžalovaný měl poškozenou zadní část a vozidlo Škoda Fabia, které do něj narazilo, mělo poškozenou přední část. Oba účastníci souhlasili, s tím, že za nehodu může řidička Škody Fabia, která dostala na místě pokutu.

Účastníci sdělovali, že došlo k nějakým nárazům, jednalo se o kolonu vozidel. Nedávalo smysl, že by Škoda Fabia narazila do dvoutunového vozidla a tím posunula další čtyři vozidla, s čímž souhlasili i svědci. Druhá nehoda nebyla ukončena vzhledem k tomu, že došlo ke zranění řidička Škody Octavia.

Začátek kolony bylo pět aut v mírném stoupání, svědci sdělili, že šesté vozidlo mělo objíždět cyklistu, ale naproti jelo vozidlo, tak první auto stačilo zastavit, auto za ním také stačilo zastavit, třetí vozidlo také stačilo zastavit a od čtvrtého vozidla přišel náraz, to nestačilo zastavit a páté vozidlo nestačilo rovněž zastavit, když řidička Škody Fabia narazila do čtvrtého vozidla. Všechna poškozená vozidla zůstala na místě v konečném postavení.

Svědce vyrozuměl, že ten další náraz přišel až potom, obž. neřikal, že bylo jeho vozidlo posunuto, nic nenamítal. S druhou nehodou souhlasil.

První vozidlo bylo dál od kolony, druhé možná také a ostatní vozidla byla naštosovaná v sobě, to poslední vozidlo bylo naštosované pod vozidlem obž. Došlo k nárazu čtvrtého vozidla do třetího vozidla, třetí vozidlo narazilo do druhého vozidla, to odhodilo první vozidlo. Dle svědka vozidlo Nissan posunulo tři vozidla, neboť první tři vozidla stačila zastavit a pak přišel náraz, který je odhodil.

Obžalovaný uvedl, že to podepsal ohledně druhé nehody kvůli pojišťovně, protože auto potřeboval.

Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení svědka na č.l. 65-68, z kterého soud zjistil, že seděl na sedadle spolujezdce ve vozidle Peugeot 307. Před nimi jelo vozidlo Seat, které začalo prudce brzdit. Jeho manželka také začala brzdit a vozidlo úplně zastavila. Přišel jeden náraz a to z levého boku Když vystoupil z vozidla, tak viděl, že došlo k nárazu několika vozidel.

Znalec **Stanislav Bartoň** stvrdil písemně podaný znalecký posudek na č.l. 166-232, s tím, že provedl vyhodnocení pohybu vozidel pomocí energetického rastru, pomocí ztráty-úbytku rychlosti „delta v“ a výpočtem v systému „průnik pásem“. Z těchto metod vyhodnotil, že vozidlo Nissan způsobilo poškození vozidel před ním. Jeho nárazová rychlost do stojícího vozidla Škoda byla 46-56 km/hod., výběhová rychlost vozidla Škoda asi 22-29 km/hod. Výběhová rychlost vozidla Citroen byla 19,5 km/hod. a nárazová do stojícího vozidla Peugeot 8-14 km/hod., výběhová rychlost vozidla Peugeot byla asi 12 km/hod. Z analýzy je zřejmé, že vozidlo Nissan najelo do již stojících vozidel Peugeot, Citroen a Škoda a následně najelo vozidlo Škoda Fabia do vozidla Nissan. Zabránit vzniku dopravní nehody mohl obžalovaný, pokud se pohyboval rychlostí 50-60 km/hod, když by zachoval bezpečnou vzdálenost 30-38 metrů a včas reagoval. Pokud by vozidlo Nissan nenarazilo do vozidla Škoda, tak by vozidlo Škoda Fabia zastavilo 10-16 m za vozidlem Nissan. Řidička vozidla Škoda Fabia nemohla zabránit střetu, neboť neměla informaci, že vozidlo Nissan zastaví z rychlosti 46-56 km/hod. na dráze 7,5-8,5 m. Rozsah poškození přední části vozidla Škoda Fabia odpovídá rozsahu a způsobu poškození zadní části vozidla Nissan. Údaj obžalovaného, že k najetí vozidla Nissan do Škoda Octavia došlo v důsledku najetí vozidla Škoda Fabia přední částí do zadní části vozidla Nissan, je technicky nepřijatelný.

Na dotazy odpověděl, že všemi metody je potvrzené, že Fabia narazila do zadní části vozidla Nissan, ale to nemělo vliv na pohyb vozidel, které byly před Nissanem, což je znázorněno v programu, kde je diagram jednotlivých průběhů poškození. Řidička Škody Fabia přijela později, než obžalovaný, jela za obž. ve vzdálenosti delší než 5-6 metrů, nižší rychlostí než obžalovaný a narazila později, což uváděli všichni.

U vozidla Škoda Fabia došel k uváděné nárazové rychlosti 23-32 km/hod., s tím, že jeden svědek uváděl, že slyšel pískání brzd a potom teprve náraz, předtím bylo vozidlo bržděno, což odpovídá údajům řidičky vozidla. Pokud obžalovaný uvádí, že jel 10 metrů za vozidlem před ním rychlostí 50-60 km/hod, tak to odpovídá nárazové rychlosti 46-56 km/hod. a nemohlo dojít k náběhu brzd u vozidla ještě před střetem. Obž. stačil šlápnout na brzdový pedál, ale reakční doba řidiče + náběh brzd je delší než 10 metrů, pohyboval se rychlostí 14-15 m/s, tzn., že v průběhu toho od jeho reakce do nárazu vozidel, nedošlo k náběhu brzd do vozidla. Obžalovaný by bezpečně zastavil za vozidly za předpokladu, že by byl za nimi 30-38 metrů.

Obhájce navrhoval zadat další znalecký posudek z oboru silniční dopravy, což soud zamítl, neboť podaný znalecký posudek řešil dopravní nehodu komplexně, znalec odpověděl na všechny položené otázky, svoje závěry jednoznačně a bez pochybností vysvětlil u hlavního líčení, závěry odpovídají provedenému dokazování a soud nezjistil žádný důvod, proč by měl zadávat další znalecký posudek.

Soud dále k prokázání skutku provedl listinné důkazy, které měly vliv na jeho rozhodnutí. Místní a časové okolnosti skutku soud zjistil z protokolu o dopravní nehodě ze dne 27.12.2015, z příloženého plánu z místa nehody a fotodokumentace. Podrobný popis zranění poškozené soud zjistil z lékařské zprávy o zranění ze dne 9.1.2016 a ze zprávy ze dne 27.12.2015. Z úředního záznamu ze dne 27.12.2015, záznamu o nehodě a fotodokumentace soud zjistil, že nehoda mezi sv. [REDAKCE] a obžalovaným byla řešena blokovou pokutou, která byla uložena sv. [REDAKCE] ve výši 1.100,-Kč.

K osobě obžalovaného soud z výpisu z rejstříku trestu zjistil, že má 2x záznam, ke kterým nelze přihlížet a hledí se na něj jako by trestán nebyl. Ze zprávy z místa bydliště soud zjistil, že mu byla v r. 2008 uložena pokuta za přestupek proti zákonu na ochranu zvířat proti týrání a z výpisu z evidenční karty řidiče, že obžalovaný získal řidičské oprávnění pro skupinu

B v roce 1984 a je také držitelem řídičských oprávnění skupin A1, B1, AM, aktuální stav jeho bodového hodnocení je 0 bodů, před spácháním skutku se dopustil přestupku v dopravě v r. 2002, byl řešen pokutou ve správním řízení a uložením trestu zákazu činnosti na 4 měsíce.

Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. K neprovedení dalšího znaleckého posudku se soud vyjádřil již výše. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr.ř. dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného, uvedené ve výroku tohoto rozsudku, je jednoznačně prokázáno a naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku.

V případě skutku vedoucího k ublížení na zdraví je obžalovaný zcela přesvědčivě usvědčován vlastní výpovědí, protokolem o dopravní nehodě, výpovědí slyšených svědků-
[REDAKCE] a znaleckým posudkem z oboru silniční dopravy. Rozsah zranění poškozené byl přesvědčivě prokázán odborným lékařským vyjádřením. Zranění poškozené naplňuje zákonnou definici újmy na zdraví definovanou v § 122 tr. zákoníku, když minimálně distorze krční páteře, komprese Th7 a kontuzi levé paže, je nutné považovat za porušení tělesných funkcí, které znesnadňuje obvyklý způsob života poškozené, a to nikoli jen po krátkou dobu, protože poškozená sice nebyla v pracovní neschopnosti, ale její léčení probíhalo ode dne nehody 27.12.2015 minimálně 2 měsíce. Podstata střetu vozidla obžalovaného s vozidlem poškozené, které bylo v koloně, ke kterému došlo z důvodu toho, že nedbal potřebné opatrnosti a nedodržel dostatečnou bezpečnostní vzdálenost za vozidlem Škoda Octavia, které jelo před ním, zůstala nesporná. Obžalovaný porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho postavení řidiče motorového vozidla uloženou mu zákonem a to ust. 4 písm.a), b) a § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb.. Obžalovaný se obhajoval tím, že potřebnou vzdálenost dodržel a že k nárazu do vozidla před ním došlo v důsledku nárazu vozidla Škoda Fabia do jeho vozidla. V tomto směru soud provedl důkaz znaleckým posudkem, na základě kterého je zřejmé, že vozidlo Nissan najelo do již stojících vozidel Peugeot, Citroen a Škoda a následně najelo vozidlo Škoda Fabia do vozidla Nissan. Zabránit vzniku dopravní nehody mohl obžalovaný, pokud se pohyboval rychlostí 50-60 km/hod, když by zachoval bezpečnou vzdálenost 30-38 metrů a včas reagoval. Pokud by vozidlo Nissan nenarazilo do vozidla Škoda, tak by vozidlo Škoda Fabia zastavilo 10-16 m za vozidlem Nissan. Navíc sdělení obžalovaného, že k najetí vozidla Nissan do Škoda Octavia došlo v důsledku najetí vozidla Škoda Fabia přední částí do zadní části vozidla Nissan, je technicky nepřijatelný a neodpovídá ani tomu, co uvádějí svědci a to zejména svědkyně [REDAKCE], z jejíž výpovědi je zřejmé, že poté, co vozidlo Citroen C3, jedoucí před ní, přibrzdilo, tak i ona zabrzdila a zastavila cca 20 cm za Citroenem C3. Slyšela kvílení pneumatik, viděla ve zpětném zrcátku, že se na ni valí Nissan a obžalovaný do ní narazil. Při dopravní nehodě vnímala jeden náraz. A rovněž soud vycházel z toho, co uváděla sv. [REDAKCE], která si neuvědomovala, že by nárazem do vozidla před ní, došlo k pohnutí tohoto vozidla, podle ní její vozidlo nemohlo nárazem posunout vozidlo Nissan.

S ohledem na výše uvedené proto soud jednání obžalovaného uvedené ve výroku rozsudku právně hodnotil zcela v souladu s právní kvalifikací v podané obžalobě jako přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku.

V rámci uvážení zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je v obou skutcích jednoznačně společensky škodlivé a uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu by zde nepostačovalo.

Při ukládání trestu soud vzal v potaz všechny skutečnosti uvedené v § 39 tr. zákoníku. Soud ukládal trest dle ustanovení § 148 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému svědčí, že se na něho hledí, jakoby nebyl odsouzen, stran jeho způsobu života nevyplývají žádná zásadní negativní zjištění, v řidičské kartě má vykázan postih v r. 2002. Při ukládání trestu však bylo významněji přihlédnuto k celkovému osobnímu přístupu obžalovaného k spáchanému skutku. Ačkoliv obžalovaný svým počínáním významně ohrozil život a zdraví osob - újma na zdraví poškozené, kterou reálně způsobil - neprojevil nad svým jednáním žádnou reálnou lítost, naopak obviňoval jiného účastníka dopravní nehody. Nesnažil se poškozené [REDAKCE] omluvit ani nahradit škodu a spokojil se pouze s nečinností na jeho straně, což rovněž nesvědčí o přílišné sebereflexi a uvědomění si závažnosti skutku. S ohledem na výše uvedená zjištění proto soud ukládal trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, vzhledem k bezúhonnosti obžalovaného soud výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební v trvání 15 měsíců. Nicméně soud shledal, že s ohledem na potřebu individuální a generální prevence jsou podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti podle § 73 odst.1 tr.zák. spočívající v řízení všech druhů motorových vozidel a to v trvání 15 měsíců.

V řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody ZP MV ČR a soud podle § 228 odst.1 tr. řádu rozhodl, že je obžalovaný povinen nahradit způsobenou škodu této zdravotní pojišťovně a to ve výši 7.178,-Kč, když tento nárok byl řádně doložen.

Pokud jde o nárok poškozené [REDAKCE], tento byl podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť její nemajetková újma, kterou požadovala ve výši 30.000,-Kč, nebyla nikterak doložena.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha východ.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 15.září 2016

JUDr. et Mgr. Lenka Mrázková, Ph.D., v.r.

samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]